

μαζῶν ἤρχιζον ἤδη νὰ ἐξχαφανίζωνται μακρόθεν.

Οὐδείς νέος τυφεκοβολισμός ἐκ τῶν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κατεχομένων θέσεων ἐτάραξε πλέον τὴν ἐπικρατοῦσαν σιγὴν.

Οἱ Πρωῖσοι ἐγνώριζον ὅτι οἱ Γάλλοι ἐπολέμουν ὑποχωροῦντες.

Ἐντός τινων λεπτῶν ἔμελλον νὰ λάβωσι κατοχὴν τοῦ ἐγκαταληφθέντος χωρίου καὶ θὰ ἠκούοντο μετ' ὀλίγον καὶ οὗτοι ἐπερχόμενοι.

Ἡ μεσολαβοῦσα αὕτη σιγὴ ἦτο φοβερά.

Οἱ δυστυχεῖς τραυματίαι, οὓς εἶχον ἀφήσει εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἀνέμενον καὶ ἐκεῖνοι ἐν σιγῇ τὸ εἰμαρμένον.

Ἐντός τοῦ δωματίου ἡ Μέρση παρετήρει τὴν κλινὴν.

Αἱ δύο γυναῖκες εἶχον συναντηθῇ ἐν τῷ θορύβῳ τῆς πρώτης συμπλοκῆς, ἐπερχομένης τῆς νυκτός.

Χωρισθεῖσαι κατὰ τὴν εἰς τὸ χωρίον ἀφίξιν των ὑπὸ τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἐκάλει τὴν νοσοκόμον, συνηντήθησαν πάλιν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ λοχαγοῦ.

Αἱ σχέσεις, αἵτινες εἶχον ἀναπτυχθῇ μεταξύ των, ὑπῆρξαν πολὺ ταχέαι καὶ δὲν ἐφαίνοντο ποσῶς ὅτι ἔμελλον ποτὲ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς φιλίαν.

Ἀλλὰ τὸ ἐπελθὼν δυστύχημα ἐπλήρου οἴκτου τὴν ψυχὴν τῆς Μέρσης.

Ἐλαβεν ἐν χειρὶ τὴν λυχνίαν καὶ ἐπλησίασε τὸ πτώμα ἐκείνης, ἣτις ἐφρονεῦθη παρὰ τὸ πλευρόν της. Ἐγонуπέτησε πρὸ τῆς κλίνης, θαυμάζουσα τὴν ὑπερτάτην γαλήνην τῆς ἀψύχου ἐκείνης μορφῆς.

Ἡ φυσιογνωμία τῆς Χάριτος εἶχε παρὰδοξον ὄψιν...

Ἦρκει ἀπαξ νὰ τὴν ἴδῃ τις, ὅπως μὴ δυνήθη νὰ τὴν λησμονήσῃ ποτέ.

Τὸ μέτωπόν της ἦτο ἀρκετὰ ταπεινὸν καὶ ἱκανῶς ὑπὸ τῆς κόμης κεκαλυμμένον· οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν ὠραϊότατοι, ἀλλ' ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις ἦτο μεγαλειτέρα τῆς κανονικῶς ἀπαιτουμένης· τὸ στόμα καὶ ὁ πῶγων ἦσαν ἀξιοσημειώτως μικρά.

Ἡ Μέρση διὰ τῆς ἀβρᾶς χειρὸς της διηυθέτησε τὴν ἀτάκτως λυθεῖσαν κόμην καὶ ἐτακτοποίησε τὰ ἀνασυρθέντα ἐνδύματα τῆς νεκρᾶς.

— Πρὸ πέντε λεπτῶν μῶλις, ἐσκέφθη καθ' ἑαυτήν, ζωηρῶς νῦν ἔρχεται ν' ἀνταλλάξω μετ' ὑμῶν κατὰστασιν!

Ἀπέστρεψε μετὰ στεναγμοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ :

— ὦ! τὸ ἤθελον πολὺ περισσότερον, τώρα, ἐπανελάβην.

Ἡ σιγὴ ἤρχιζε νὰ τὴν στενοχωρῇ.

Ἐβάδισε βραδέως μέχρι τῆς ἐτέρας ἀρκας τοῦ δωματίου.

Τὰ χαμκὶ κατακείμενα ἐσκορπισμένα ἐνδύματα, τὰ ἴδια αὐτῆς ἐνδύματα, αἵτινα εἶχε δανείσει εἰς τὴν δεσποινίδα Βράδον, ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν της ὅταν προσέκυψεν ὁ πούς της ἐπ' αὐτῶν.

Ἀνήγειρε τὴν ἐσθῆτα, τὴν ἐτίναξε, διότι ἦτο κατάρροτος κόνεως, καὶ τὴν ἀπέθηκεν ἐπὶ τινος καθίσματος.

Κατόπιν ἔθεσε τὴν λυχνίαν ἐπὶ τῆς

τραπέζης καὶ, ὀλισθαίνουσα ἐπὶ τοῦ παρὰθύρου, ἔτεινε τὸ οὖς πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς θορύβους, οἵτινες προανήγγελλον τὴν προσέγγισιν τῶν Πρωῖσων, καὶ οἵτινες δὲν συνίσταντο ἢ εἰς ἀμυδρὸν ψίθυρον ἐρχόμενον διὰ μέσου τῶν δένδρων.

Ἀφῆκε τὸ παρὰθύρον καὶ ἐκάθησε παρὰ τὴν τραπέζαν, βυθισθεῖσα εἰς σκέψεις.

Ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐκπληρώσεως καθήκοντος τινος πρὸς τὴν νεκράν, ἐπείγοντως ἐπιβαλλομένου νὰ τελεσθῇ ἐντός τοῦ μέλλοντος νὰ μεσολαβήσῃ διαστήματος μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῶν Πρωῖσων;

Ἡ Μέρση ἀνεμνήσθη τῆς συνδιαλέξεως ἣν ἔσχε μετὰ τῆς ἀτυχοῦς συντρόφου της.

Ἡ δεσποινὶς Βράδον εἶχεν ὁμιλήσει περὶ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπέδιωκεν ἐπιστρέφουσα εἰς Ἀγγλίαν.

Εἶχεν εἶπει περὶ μιᾶς κυρίας, συγγενοῦς της, ἐξ ἀγγιστείας, πρὸς τὴν ὁποίαν προσωπικῶς ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἀγνωστος, ἀλλ' ἣτις ἐν τούτοις ἔμελλε νὰ τὴν δεχθῇ παρ' αὐτῇ καὶ ἣτις τὴν ἀνέμενε νῦν.

Ἡ Μέρση, ἣτις ἐγνώριζε πῶς εἶχε φρονεῖν τὸ ἀτυχὲς ἐκεῖνο πλάσμα, δὲν ὤφειλεν ἄρα νὰ γράψῃ εἰς τὴν μόνην φίλην του;

Τίς ἤθελε τὸ πράξει, ἐὰν αὕτη ἡμέλει τοῦτο;

Οὐδείς ἕτερος ἡδύνατο.

Εἰς μόνος μάρτυς ἔμεινεν ἐκ τῆς καταστροφῆς, ἣτις εἶχε λάβει χώραν εἰς τὴν καλύβην, καὶ ὁ μάρτυς οὗτος ἦτο ἡ ἰδία αὕτη.

Ἐλαβεν ἀπὸ τοῦ καθίσματος τὴν ἐσθῆτα καὶ ἀνεζήτησεν ἐν τῷ θυλακίῳ τὸ δερμάτινον χαρτοφυλάκιον, ὅπερ ἡ Χάρις τῇ εἶχεν ἐπιδείξει.

Τὸ μόνον μέσον ὅπως μάθῃ τὴν διεύθυνσιν εἰς ἣν ὤφειλε νὰ γράψῃ εἰς Ἀγγλίαν δὲν ἦτο ν' ἀνοιξῇ τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ ἐξετάσῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἔγγραφα;

Ἡ Μέρση ἤνοιξεν ὅθεν τὸ χαρτοφυλάκιον... καὶ ἐσταμάτησε, δοκιμάζουσα παρὰδοξον ἀποστροφὴν εἰς τὸ νὰ ὠθήσῃ περαιτέρω τὰς ἐρεῦνας της.

Στιγμιαία σκέψις τὴν κατέπεισεν ὅμως, ὅτι ἐνδοιασμοὶ δὲν εἰσεχώρουν.

Ἐὰν ἐσέβετο τὸ μυστικὸν τοῦ χαρτοφυλακίου, οἱ Πρωῖσοι δὲν θὰ τὴν ἀφηνον νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ γράψῃ εἰς Ἀγγλίαν.

Ὡφειλε ν' ἀφήσῃ ὅπως ἡ ἔρευνα τῶν ἐγγράφων τούτων γίνῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐπερχομένων βαρβάρων, οἵτινες ἀμφίβολον ἂν θὰ ἦσαν ἄνθρωποι ἢ κτηνώδη θηρία;

Ἦτο γυνή, ἡ δὲ νεκρὰ συμπατριῶτις αὐτῆς.

Ἐκένωσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης πᾶν ὅ,τι περιεῖχε τὸ χαρτοφυλάκιον, ἡ πρᾶξις της δ' αὕτη ἔμελλε νὰ ἐπιδράσῃ ἐφ' ἅπαντα αὐτῆς τὸν κατόπιν βίον.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἰσπανικὸν Διήγημα τοῦ Catulle Mendés

ΙΟΥΔΙΟΥ ΔΕΜΕΤΡ

Ε Λ Λ Η

Ἀρχαίας ὑποθέσεως Διήγημα.

[Τέλος]

Ἐν τούτοις ἡ εἰδησις ἔφθασεν, ὅτι πολυάριθμοι νῆες τῶν Περσῶν ἔπλεον πρὸς τὴν Ἀττικὴν καὶ ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς εἶχεν ὀνομασθῇ στρατηγὸς καὶ ἡγέτης τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Ὁ στρατηγὸς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Ἐρρηφόρων, ὅπως ἀποχαιρετίσῃ τὴν κόρην του.

— Ἀναχωρῶ, κόρη μου, εἶπε πρὸς αὐτήν· ἀγνοῶ ἂν οἱ Θεοὶ θὰ μοὶ χορηγήσωσι τὴν νίκην καὶ ἂν θὰ ἐπιστρέψω.

Ἡ Ἑλλη πλήρης χαρᾶς καὶ ὑπερηφάνειας ἀπήντησεν :

— Ναί, ἀγαπητὲ πάτερ, θὰ νικήσητε καὶ θὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν πόλιν. Μοὶ φαίνεται ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται κατὰ τι ἐξ ἐμοῦ, καὶ ὅτι αἱ ἀσθενεῖς μου χεῖρες κρατοῦσι μετὰ τοῦ πέπλου τὴν τύχην τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι ὁ ζῆλός μου, ὅπως κεντήσω τὰς ἱερὰς εἰκόνας, θὰ καταπραΰνῃ τοὺς ἀνέμους, ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῆς κυανῆς θαλάσσης, καὶ ἐλέψ' Ἀθηναῖς θέλει καταστήσει εὐκολωτέρας καὶ εὐτυχεστέρας τὰς κινήσεις τῶν νηῶν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ Ἑλλη εἰργάζετο τὸν πέπλον μετὰ τσαυτῆς θερμῆς, προσοχῆς καὶ πόθου, ὥστε ὡρὶα καθόσον προεχώρει ἡ ἐργασία· ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι μέρος τῆς ψυχῆς της καὶ τῆς πνοῆς της διήρχετο ἐκάστης στροφῆς τῆς βελόνης ἐπὶ τοῦ κεντήματός της.

Καὶ ἡ Μναῖς ἄεργος ἐκοιμάτο ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἐσπέρας, ἡ δὲ τρυφερὰ ὠραιοῦς της νύξανεν ἔτι περισσότερον.

Νύκτα τινὰ ἡ Ἑλλη ἤκουσεν ἐπὶ τοῦ δώματος βήματα, εἴτα φωνάς. Ἐγείρεται καὶ βλέπει εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης τὴν Μναῖδα, στηριζομένην ἐπὶ τοῦ μικροῦ τοίχου καὶ πέραν αὐτῆς εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἄνθρωπον ἱστάμενον ἐπὶ τῶν θάμνων καὶ τῶν ἐξοχῶν τοῦ βράχου.

Ἡ Ἑλλη ἔλαβε πέτρας, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ὀρθία, ὑψηλοτέρα ὥς ἐκ τοῦ λευκοῦ φορέματός της καὶ τοῦ νυκτερινοῦ φωτός, ἔριψε τὰς πέτρας ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐκυλίετο διὰ τῶν βράχων καὶ βάτων.

Ἡ Μναῖς ἐφώναξε :

— Μὴ τὸν φονεύσης!

— Ἀφες με, ψεύτρια κόρη καὶ πῶς!

ὅτε ἡ πόλις κινδυνεύει, ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ προσφέρουσιν αὐτῇ τὸ αἷμα των, σύ, ἀτθίς θυγάτηρ Ἀθηναίων... Ἀλλὰ, εἰπέ μοι, διατί ὁ ἑραστής σου δὲν εἶνε μετ' αὐτῶν, μὴ εἶνε ἀνάνδρος; μὴ ἐλπιποτάκτῃσιν ἢ μήπως ἐκρύβῃ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἀνεχώρουν;

— Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀπῆν-
τησεν ἡ Μναῖς, διότι εἶνε υἱὸς ξένου κα-
τοικοῦντος τὴν πόλιν.

— "ὦ! εἶπεν ἡ Ἑλλη ἔντρομος κρύ-
πτουσα διὰ τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπόν της.

Εἶτα ὑφόνουσα τὴν κεφαλὴν ἔθηκε τὰς
χεῖράς της ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς Μναίδος,
παρετήρησε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ
εἶπεν:

— "Ἀκουσον· ἐὰν δυστυχία τις ἐπέλθῃ
ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων... πρόσεξε!

**

Ἡ Ἑλλη, εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν
της, ἀπέτεινε πρὸς τὴν Θεάν τὴν ἐξῆς
προσευχὴν:

«ὦ, Θεά! ἂν καὶ ὁ πατήρ μου διὰ
τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ δύναται νὰ παρα-
βληθῇ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἥρωας· ἂν καὶ
οἱ εὐρισκόμενοι ἐν Σαλαμῖνι καὶ θέλῃσιν
ἔχουσι καὶ ἔτοιμοι εἶνε νὰ ἀποθάνωσιν, ἂν
καὶ ἐγὼ αὐτῇ οὐδὲν ἄλλο μέλημα εἶχον ἢ
σὲ καὶ τὴν πόλιν, ἥτις σοὶ εἶνε προσφι-
λῆς, τρέμω μὴ τὸ κακούργημα τῆς Μναί-
δος ἐξηγείρην ἐναντίον μας τὴν ὀργὴν σου.
Διότι πολλὰκις οἱ θεοὶ ἐτιμώρησαν πάν-
τας τοὺς πολίτας ὅλης πόλεως διὰ τὸ
πταῖσμά ἐνός καὶ μόνου, ὅπως διδάξωσιν
ἡμᾶς ὅτι ἡ ἀρετὴ ἐκάστου διαφέρει πάν-
τας. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπιτρέπεις ὅπως τὸ
κακούργημα κακῆς καὶ ἀδυνάτου ψυχῆς
ἐξαλειφθῇ διὰ τῆς θυσίας καλλιτέρας καὶ
ἰσχυροτέρας καρδίας! ὦ, Θεά, σοὶ προσ-
φέρω τὴν ζωὴν μου ὡς ἐξιλέωσιν. Λάβε
με! λάβε με! Εἰμὶ ἤδη τὸσον ἀδύνατος
καὶ ἀσθενής, ὥστε εὐκόλως δύναμαι νὰ
ἀποθάνω, καὶ θὰ ὑπάγω πρὸς σὲ ὅπως ἐ-
λαφρὸς ἀνεμὸς ἀποσπᾷ φύλλον ἀνευ χυ-
μοῦ, κατακαὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ὅντως μὲ
κατέφαγε, μικρὰν ἔτι, ὁ ἥλιος μεγάλου
ἔρωτος. Δὲν ἦτο ἔρωσ πρὸς ἄνδρα, τὸ
γνωρίζεις, οὐδὲ πρὸς πλάσμα καταδεδικα-
σμένον εἰς θάνατον. Δὲν ἀγαπῶ ἢ ὅ,τι θὰ
ὑπάρξῃ πάντοτε. Σὲ ἀγαπῶ, ὦ Θεά, διότι
εἶσαι ἡ διάνοια, ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀρμονία· καὶ
ἀγαπῶ τὰς Ἀθῆνας, διότι εἶνε ἡ πόλις,
ἣν ἐξέλεξας, ὅπως ἐν αὐτῇ πλάττῃς ὀλί-
γον κατ' ὀλίγον ὁμοίωμα τῆς ζωῆς καὶ
τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ὅμοιον τῇ θεῇ
διανοίᾳ σου. Εἴθε διὰ τοῦ θανάτου μου,
διὰ τῆς θερμῆς ἐπιθυμίας, ἧς οὗτος θὰ
εἶνε ἡ ἀφετηρία, καὶ διὰ τῆς φιλοτιμίας,
ἣν ἡ ἐνθύμησις θὰ διεγείρῃ μετὰ τὸν θά-
νατόν μου, εἴθε ταῦτα πάντα νὰ βοήθῃ-
σωσι τοὺς σκοποὺς σου, ὦ Παρθένε!

» Ἀνῆλθε εἰς σὲ καὶ θὰ ἀποθάνω εὐχα-
ριστημένη· διότι ἂν ἀποθάνω, εἶνε ἀπό-
δειξις ὅτι αἱ Ἀθῆναι θὰ θριαμβεύσωσι
καὶ σὺ μὲ προκαλεῖς. Λάβε με, δός μοι
τὴν νίκην, καὶ εὐδόκησον, ὅπως δυνηθῶ
νὰ φεισθῶ τῆς Μναίδος».

**

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἡ Ἑλλη εἰργά-
ζετο τὸν πέπλον, ἡ δὲ Μναῖς ἔκλαιε δι'
ὅσα εἶχον συμβῇ, ὅτε ὁ νεώκορος Θεόδω-
ρος εἰσῆλθε καὶ ἐφώνησε:

— Κακὴ εἰδήσις, ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν
νηῶν μας διεσπάσθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
μάχης καὶ ἡ ἥττα ἡμῶν εἶνε βεβαία.

Ἡ Ἑλλη ἡγέρθη ὠχρότερα παρὰ ποτε,
ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸς στιγμὴν, εἶτα λα-
βοῦσα τὸν βραχίονα τῆς Μναίδος εἶπεν
αὐτῇ:

— Ἐλθέ!

Ἡ Μναῖς τεταραγμένη ὑπήκουσεν. Ἡ
Ἑλλη βιαίως τὴν ἔσυρεν εἰς τὸν ναὸν τῆς
Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἐνώπιον τοῦ ἀγάλμα-
τος τοῦ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο λατρευομένου, καὶ
ἐνεκα τῶν διὰ τῆς ὀργῆς δεκαπλασιασθει-
σῶν δυνάμεων τῆς ἠνάγκασε τὴν ὠραίαν
κόρην νὰ γονατίσῃ. Ἐλαβεν αὐτὴν ἐκ
τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ ἐκ τοῦ στή-
θους τῆς ἐξέβαλε ξιφίδιον· καὶ τοῦτο τό-
σον ταχέως, ὥστε ἡ Μναῖς δὲν ἔλαβε τὸν
καιρὸν νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτήν.

— Καὶ ἤδη ἀπόθانون! εἶπε πρὸς αὐ-
τήν.

Ἦδη ὕψανε τὸν βραχίονα, ὅτε κρότος
σαλπίγγων καὶ φωναὶ χαρᾶς ὑψώθησαν
πρὸς τὸν ναόν.

Ὁ Θεόδωρος εἰσῆλθε λέγων:

— Μὲ εἶχον ἀπατήσῃ· οἱ Πέρσαι κα-
τετροπώθησαν· νίκη! νίκη!

Ἡ Ἑλλη ἀφῆκε τὸ ξιφίδιον καὶ ἔπεσε
λιπόθυμος ἐπὶ τοῦ προαυλίου τοῦ ναοῦ,
τόσον μεγάλη ἦτο ἡ χαρὰ της.

**

Μετὰ μῆνα ἦγοντο αἱ ἐορταὶ τῶν με-
γάλων Παναθηναίων.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πομπῆς, ἐπὶ μικρᾷ
χρυσῇ νηὶ, ἣν ἔφερον ἐξ τῶν ἐπισημο-
τέρων πολιτῶν, ἔκειτο λάμπων ὁ πέπλος
πλήρης εἰκόνων τεχνηέντως ἐπεξεργασμέ-
νος. Τὸν πέπλον ἠκολούθουν αἱ δύο νέαι
κόραι, ἡ μὲν Μναῖς ἐν ὅλῃ τῇ ἀνθηρότη-
τι τῆς ἡλικίας, ἀμέριμος καὶ γελῶσα,
(διότι ὁ ἑραστής αὐτῆς δὲν εἶχε φονευθῇ
ἐκ τῆς πτώσεως, λαβὼν μόνον μῶλωπάς
τινας), ἡ δὲ Ἑλλη μόλις δυναμένη νὰ ὑ-
σταταὶ ὀρθία καὶ θανασίμως ὠχρά, διότι
εἶχε κεντήσῃ τὸν ἱερὸν πέπλον.

Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παλ-
λάδος Ἀθηνᾶς, ἡ Ἑλλη ἔλαβε μὲ τὰς μι-
κρὰς χεῖράς της τὸν πέπλον καὶ μεθ' ὀρ-
μῆς ἐνθουσιᾶδος ἔρωτος, εἰς ὃν εἶχε δια-
χυθῇ ὁλόκληρος ἡ ψυχὴ της, καὶ ὅ,τι τῇ
ἀπέμενεν ἀκόμη ἐκ τῆς ζωῆς, ἀπέθηκε τὸ
λάμπρον ὄφρασμα εἰς τοὺς πόδας τῆς θεᾶς...

Ἐπειδὴ δὲ αἱ δυνάμεις τῆς ἐξέλιπον,
κατέπεσε κάμπτουσα τὰ γόνατα καὶ βηθ-
μηδὸν ἐξηπλώθη ὑπτία εἰς τὰς πτυχὰς
τοῦ πέπλου.

Ἡ Παλλὰς εἶχεν εἰσκακῶσαι τὴν δέη-
σίν της.

Α. Γ. ΠΡΙΝΑΡΗ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυ-
δροικῶν τελῶν].

- «Ἡ Πλωτὴ Ἡλίας» μυθιστορία Ἰουλίου
Βέρν. Δρ. 1 (1,20)
«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βί-
κτωρος Ουγγώ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα (τό-
μοι 2) Δρ. 4 (4,30)
«Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ edeeuw
Achard. Δεπτ. 75 [90]
«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυ-
θιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκα-
δημίας. Δραγ. 2 [2,20]
«Ἰπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles
Kingsley [τόμοι 2] Δρ. 4 [4,20]
«Κωμωδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
«Ὁ Γονζάλθης Κορδουβίος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνα-
κτηθεῖσα» μυθιστορία . . . Δρ. 1,50 [1,70]
«Παλαιὰ Ἀμαρτία» λυρική συλλογὴ, ὑπὸ
Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπτ. 60 [70]
«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλ-
λογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπτ. 60 [70]
«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία
Pouson - De - Terrail . . . Δρ. 1,50 (1,70)
«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστο-
ρία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]
«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντε-
πὲν. Δρ. 1,50 [1,70]
«Ἐθελβίνα» μυθιστορία τοῦ Ἀγγλοῦ Ὁρ-
λέν. Δρ. 1,70 [1,80]
«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφε-
ρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμοι 2] Δρ. 5 [5,50]
«Αἰγυπτία Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορικὴ,
ὑπὸ Γεωργίου Ἑβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γα-
λά η, Ἰ. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι
τρεις). Δρ. 5,50 [6]
«Ἡ μυστικὴ Σιμωνία», μυθιστορία Mary
Lafon. Δρ. 2 [2,20]
«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ
Γ. Ἀνδρικοπούλου. Δρ. 3 [3,30]
«Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως», μυθιστορ. δραματι-
κώτατον Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν, ἀρτι ἐκδοθέν.
Δραγ. 3 [3,30]
«Σύγγραμμα Μαγειρικῆς», Νικολάου Σαράντη
(μαγειροῦ). Δρ. 4 [4,30]
«Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθι-
στορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)
«Τὸ Τριακοσιδάραχμον» Ἑπαθλον, Γρηγορίου
Δ. Ξενοπούλου. Δεπτ. 50 [60]
«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά
υἱοῦ, μετάφρασις Ἀλέμπρου Ἐνυ' λη. Δρ. 3. (3,30)
«Λέων Δεσφόνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης,
μετάφρασις Ἰ. Πεδ. Συλλίσση Δρ. 1,50 [1,80]
«Τὰ Δύο Ἄγνα» Αἰμύλου Ρισβούργ. Δρ. 1,50 [2]
Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Περ πλα-
νώμενος» Α. Σούτσου. Δεπτ. 50 (60)
Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Βαθυλω-
νία», Βυζαντίου. Δεπτ. 50 (60)
«Ἡ Ὁραία Παρισινή» Δεπτ. 60 (70)
«Παρισίων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου
Σύη, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Συλλίσση (τό-
μοι 10). Δρ. 6 [7]
«Ὁ Διαβολὸς - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-
Terrail . . . Δρ. 1,50 (1,70)

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς εἰς 104
φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν
Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδομένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα
πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν
«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' καὶ Γ' Ε'-
τους πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, τοῦ δὲ Δ' πρὸς λεπτὰ 10.